

From: anders@fors.org
Sent: 3/22/2005 6:34:07 AM
To: magnus.silfverstolpe@utbildning.stockholm.se, 0858026536@bredband.net
Cc: jenny@fors.org
Bcc:
Subject: Sv: Ett svar

Attachments: [wgl.jpg](#), [aff.jpg](#), [attachedFile.doc](#), [wgl.jpg](#), [aff.jpg](#)

Tack för ditt svar Magnus,

Att få en nära relation till en människa är inte något självklart bara för att man så önskar.

Anna-Stina lovade personalen på Barnavårdscentralen när Jenny var nyfödd att sörja för Hermine och Jenny, detta skedde dock inte. Efter alla dessa upplevelser med Anna-Stina så hoppas jag att jag slipper förklara närmare varför jag var förbannad hos Anne Lindblad.

Den nära relation till Jenny som bla min mor fått är inte något som sker från en dag till en annan utan bygger på att en tillit byggs sakta upp. Detta har skett genom hårt arbete och inte genom tomma ord. Att i stort sett varje år få höra att du och Anna-Stina tillsammans firade hennes födelsedag utan att förstå vilket tillfälle detta kunde ha varit att bjuda med Jenny - det begriper inte jag.

Om lyckan i livet är att ha människor omkring sig som inte säger vad de tycker utan ställer sig in så skulle jag hellre välja att leva ensam. En i raden av dessa smilfinkar var Bosse Bagare.

I vår familj har alltid barnen stått för framtiden. Redan när jag var 22 år skänkte mina föräldrar vad de ägde i fastigheter till min syster och mig. Jag har gjort desamma så att Jenny äger 75% av huset på Backebogatan och delen av detta ägarinnehav har mindre än hälften att göra med arvet från Hermine.

Jag har här bifogat ett brev som jag skrev ihop igår kväll. Jag ville sova på saken innan jag skickade det till dig.

Tankarna i detta brev har jag funderat en längre tid på och jag nämnde dessa även för Möllerström.

Jenny är känner till dess innehåll, men jag ber dig själv lyssna med henne och höra hur hon känner.

Morgonhälsningar

Anders

-----Ursprungligt meddelande-----

Från: 0858026536@bredband.net
Datum: den 21 mars 2005 23:01:01
Till: Anders Fors; jenny@fors.org
Ämne: Ett svar

21/3-05

Anders och Jenny

Anders, du skriver i ditt senaste mail att du tycker försäljningen av klockan är märklig. Naturligtvis kan inte jag exakt säga hur Stintan tänkte och kände men jag ska ändå göra ett försök Du har ju redan tidigare berättat hur du tycker att saker Stintan sagt eller gjort varit märkliga och jag vet ju att ditt och hennes sätt att se på saker och ting varit väldigt olika, i många fall. Jag vet också att det ibland lett till, som Stintan upplevde det, hårda ordväxlingar.

Du vet också att jag är väldigt glad för det ansvar du tagit för Jenny, och det sätt du vämade om henne som liten. Det tror jag jag sa till dig redan den gång för länge sedan när jag först tog kontakt och bad att få vara någon sorts mellanhand så att Hermine skulle kunna träffa Jenny.

En ganska lång tid har gått och mycket har hänt sedan Hermine dog. I början var Stintan full av förhoppningar om att få en nära kontakt till Jenny. Hon hoppades få berätta saker om Hermine, saker som Hermine sagt eller gjort, med och utan Jenny. Det blev inte så och jag talade många gånger med Stintan om barn och barns tankar, att Jennys relationen till Stintan inte var så självklar, att Stintan var tvungen att förstå att Jenny var ett litet barn. Jag försökte också i många samtal få henne att se Jenny, inte bara som Hermines dotter utan som en egen individ som kunde berätta saker. Ofta uppmanade jag henne att fråga Dig, Jenny, om ditt liv och inte bara berätta om Hermine.

Det var inte så lätt för henne, hon tänkte och grubblade ständigt över Hermine, vad som hade hänt och vilken roll hon spelat i Hermines dåliga självförtroende och problem. I många år hoppades och längtade hon ändå över att

hon och du Jenny en dag skulle kunna hitta varandra, kunna tala med varandra.

Långsamt började det hoppas försvinna hos henne, i takt med att Jenny blev äldre. Hon kände det som att hon inte spelade någon roll i Jennys liv, och sörjde det. Ofta återkom hon till Anders ord hos Anne Lindblad, "du behövs inte". Jag vet inte om det sas, men hon berättade det så.

Jag vet att Stintan i början talade om att Jenny skulle ha malakitklockan, men hon övergav den tanken. Stintan var vid sina sinnes fulla bruk fram till några dagar före sin död. Jag resonerade och diskuterade ofta med henne,

men hon fattade sina egna beslut. När hon ville ha min hjälp hjälpte jag henne. Stintan tyckte att Jenny hade det bra ekonomiskt, hon hade velat dela med sig mer av minnen än pengar. Mycket har hon sparat till Jenny, mycket har hon som jag berättat skrivit lappar och kommentarer till. Men hon har också sålt saker, och gett bort saker. Jag har inte hindrat henne när hon velat glädja vänner eller andra som behövt hjälp. På många sätt var Stintan

mycket generös mot sådana som behövde hjälp.

Jag kan förstå att Jenny kan känna en besvikelse om hon hoppats få malakitklockan efter sin mormor. Stintan valde att sälja den och det respekterar jag. Det skedde som jag skrev i maj men kanske ni inte noterade det när ni besökte henne. Jag tror vi får leva med det. När Stintan levde förfogade hon själv över sina ägodelar och valde

hur hon ville göra med dem. Kanske jag tyckte annorlunda ibland men jag fattade inte hennes beslut, jag hjälpte henne med praktiska detaljer. Så mycket mer kan jag inte säga.

Mh

Magnus

www.förlovningsring.nu
tidsbokning: 08.882936

måndag - torsdag
Ateljé i Stockholm:
Backebogatan 14
129 40 Mälarhöjden
[Vägbeskrivning](#)

Helgateljé i Stallarholmen
[Vägbeskrivning](#)